

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 28. Religionis Catholicæ progressus in Germania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

di Romanæ etiam juramenti religionē obstrictos vocasset.

Sæcul. XVI.
A. C. 1550.

§. XXVII.

Parma Octavio Farnesio restituta.

Cum autem Cæsar istorum oppositio- nem vehementer indignaretur, huic- que malo remedium afferre, ac Prin- cipes placare pararet, novum superve- nit obstaculum, quod vix non Synodi continuandæ propositum penitus ever- tisset. Occasio inde sumebatur a Par- mensi urbe Octavio Farnesio restituta: id enim non modo Cæsari, sed & Gal- liarum Regi minus gratum acciderat, i- mo tantum effecerat, ut Gallus ami- citiæ vinculum cum Papa dissolveret. Verum & tum Cæsar prudentia sua o- mnes sinistros prævertit successus, qui inde secuturi timebantur, ac Synodi continuationem tantopere a Cæsare de- sideratam retardare poterant.

§. XXVIII.

Religionis Catholicæ progressus in Germania.

Postquam Cæsar Protestantes iterata clade deprefferat, Religio Catholi- ca semper magis, magisque florescere cœpit, ac præprimis Zwinglii hæresis

Sur. comm. hoc an. 1550. Raynald. ad hunc ann. n. 22, 28.

haud

Sæcul XVI

A. C. 1550.

Sleid. p. 776.

haud amplius Argentinæ dominabatur, quamvis Novatores hanc sectam latius diffundere totis viribus niterentur: quinimo die secunda Februarii B. V. purificatæ sacra in tribus Ecclesiis Argentinensis Clerus Missæ sacrificium plusquam viginti annis intermissum rursus celebrare cæpit: cum autem novi in populo tumultus suscitarentur, usque ad Pentecostis festa rursus a divinis Officiis cessatum est; plures enim urbis incolæ plurimum oderant Clericos, nec alio, quam idololatriæ, reique profanæ loco habebant sacros Ecclesiæ ritus, potissimum a Bucero nefando fidei desertore incitati, qui horrendas in Eucharistiam, aliaque Sacramenta blasphemias effudit. Plures insuper adoptabant impium dogma Ochini, qui Deum nec adorandum, nec præsidium ab eo expectandum tradebat: verum cum Magistratus ad reprimendam seditiosorum petulantiam auxiliares manus præberet, Religio Catholica Argentinæ restituta est, opera Cardinalis Othonis, qui a Lutheri Sectatoribus dire vexabatur. Pariter fidei lumen iterum Constantiæ fulgere cæperat, ubi Zwingliani prius contra Clerum, & Catholicos crudelissimam prorsus tyrannidem exercebant: Ut ergo hosce tumultus sedaret Pontifex Roma die vigesima prima Junii

2071. 2072.
2073. 2074.
2075. 2076.
2077. 2078.
2079. 2080.

Junii hoc anno epistolam ad Episcopum, Sæcul. XVI.
A. C. 1550.
ejusque capitulum transmisit, eos adhortatus, ut in urbe commorantes suo exemplo fideles ad perseverandum in fide Orthodoxa excitarent. Præterea eodem anno Papa die duodecima Aprilis per literas Apostolicas a censuris absolvit omnes illos, qui absque Sedis Apostolicæ consensu in Sicilia decimas exegerunt, illas vero deinceps colligi permisit.

Equidem in Anglia Catholici paululum respirare cæperant, postquam Sommerseti Dux Regni Protector, ut supra meminimus, Regis gratia exciderat, atque inde adulterini Reformatores multum affligebantur, adversamque illius fortunam tanquam proximum factionis suæ exitium interpretabantur, amplior tamen propterea spes affulgere videbatur Catholicis, qui firmum rebus suis præsidium repositum credebant in Joanne Dudleio Varvicensi Comite, cui exauctorato Duce summa rerum in toto Regno committebatur; hunc enim Catholicæ Religioni sincero animo addictum existimabant, piaque eorum opinio præcipue firmabatur per arctam amicitiam, qua Trifanthonum Comiti junctus erat: quinimo id ipsum de Dudleio credebatur Gallix Rex, nec ipse solus ob obtentam illius dignitatem ingentis

Sæcul. XVI
 A.C. 1550.

gentis lætitiæ signa edebat. Insuper Bonnerus, & Gardinerus ambo Episcopi, in Turri capti, cum Dudleum tam amplis honoribus cumulari perciperent, mox datis ad eum literis, quod regnum a Tyranno liberasset, eidem in acceptis referebant, atque inter eos Bonnerus in integrum restitui, necnon e carcere dimitti rogabat. Præterea, cum omnia a Protectore stabilita eversum iri passim crederetur, non pauci Ecclesias frequentare, ac juxta novam Liturgiam Communionem recipere cessabant: Verum Varvicensis Comes omnium spem turpiter elusit, sive id contigit, quod de Religione Catholica omni expectatione remissius senserit, sive quamcunque Religionem tanquam cultum mere Politicum habuerit, seu ampliorem Regis favorem, si spuria reformationi magis faveret, aucupandi spem conceperit, interim id omnino certum est, quod palam eidem adhærere decreverit; unde Gardinerus Viacomienſis Episcopus continuo in vinculis hæere compellebatur, Bonnero autem Judices quidem dabantur, hi tamen judicii acta juxta legum præscripta fuisse instructa, sententiam quoque æquissimam, ac proin ejus appellationem omnino invalidam declarabant. Rebus ita constitutis sane Catholici haud tripudiare poterant

propter

propter regiminis vicissitudinem nuper Sæcul. XVI. A.C. 1550.
 in Regis aula factam; ipse etiam Tri-
 fanthonum Comes spe sua delusus, cum
 se a Varvicensi Comite unico suæ fidu-
 ciæ fulcro vilipensum cerneret, haud
 salutato hospite aula excessit, ac in quo-
 dam suo prædio mærore confectus obiit.
 Cuncta hæc priori anno Christi millesi-
 mo quingentesimo quadragésimo nono
 gesta fuere.

§. XXIX.

*Protector obtenta venia e Turri liber
 dimissus.*

Hoc autem anno Incarnationis Domi-
 nicæ millesimo quingentesimo quin- In act. publ. Angl. de Rymer t. XV. p. 205.
 quagesimo Senatus conventu habito in
 superiori Curia acta prælegi jussit, in
 quibus Protector per confessionem pro-
 prio suo chirographo firmatam de obje-
 ctis criminibus convictus denunciaba-
 tur, simulque præter bis mille librarum
 Sterlingicorum nummum multam om-
 nia ejus bona mobilia Regis ærario ad-
 judicabantur, ipse vero omnibus suis
 dignitatibus exuebatur. Hic quantum-
 vis circa plura accusationum capita su-
 am vindicare posset innocentiam, ma-
 gis tamen expeditam censebat veniæ
 spem, si se omnium, de quibus accusa-
 batur, flagitiorum reum profiteretur,
Hist. Eccles. Tom. XL. M atque